

skytovat ochranu proti hospodářským důsledkům, jež plynou pro strany z rozhodnutí neb opatření správních úřadů, jichž nezákonnost nepodařilo se straně prokázat.

Nezbylo proto nežli stížnost č. II. rovněž pro bezdůvodnost zamítnouti.

Ad III. Tato stížnost směřuje proti rozhodnutí zem. úřadu, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí první stolice z důvodu v tomto rozhodnutí uvedeného, totiž proto, že »rozklad« st-li vznesený byl podán opožděně, a zároveň bylo odvolání st-lů, pokud se domáhalo zakročení z moci úřední, odmítnuto proto, že žal. úřad neshledal, že by byl porušen zákon, což pak úřad v dalších důvodech blíže rozvádí.

Proti těmto výrokům neobsahuje stížnost vůbec žádných námitek. Netvrdí zejména, pokud jde o výrok na prvním místě zmíněný, že by »rozklad« byl býval podán včas anebo že pro něj vůbec žádná lhůta neplatila a že tedy výrok o opožděnosti »rozkladu« je nesprávný. Ani proti druhému výroku žal. úřadu neuplatňuje stížnost možné výtky, že by snad st-lům příslušel právní nárok na úřední zakročení, nýbrž zabývá se jedinečně věcnými hledisky, čímž však se mívá pravým obsahem nař. rozhodnutí. Proto bylo nutno tuto stížnost odmítnouti pro nepřípustnost z důvodu § 18 zák. o ss.

Č. 11.820.

Jazykové právo. — Řízení správní: V jazykovém sporu, vzniklém rozhodnutím okr. hejtmána, jest rozhodnutí zem. úřadu jako úřadu dohlédacího rozhodnutím první stolice ve smyslu čl. 8 zák. č. 125/1927 Sb.

(Nález ze dne 30. března 1935 č. 13.944/35.)

V ě c: Dr. Vojtěch P. v S. proti zemskému úřadu v Bratislavě o právo jazykové.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Přijímaje při ustavující schůzi okr. zastupitelstva v Trebišově dne 20. února 1929 od členů předepsaný slib věrnosti republice Čsl., nevyhověl předseda okr. zastupitelstva žádosti st-le jako člena zastupitelstva, aby mohl slib složit v řeči maďarské, a poznamenal, že výhrady nebo dodatky k slibu považují se za odepření slibu a za odmítnutí přijetí volby.

Rozhoduje podle čl. 96 vl. nař. č. 17/1926 Sb. o stížnosti podané st-lem do tohoto »rozhodnutí pana okr. náčelníka vyneseno na ustavující schůzi okr. zastupitelstva, konané dne 20. února 1929, podle kterého nedovolil užívání maďarského menšinového jazyka, ani nedovolil mu jako členovi okr. zastupitelstva k maďarské menšině jazykové příslušejícímu složení slibu v maďarském jazyku«, zamítl žal. úřad stížnost tu a připojil poučení, že proti tomuto výměru není přípustna další stížnost ve smyslu čl. 8 zák. č. 126/1920 ve znění zák. č. 125/1927 Sb.

O stížnosti k nss-u do tohoto rozhodnutí vznesené uvážil nss toto: Nss, který podle § 4 zák. o ss má z povinnosti úřední dbáti své příslušnosti, je příslušný rozhodovati jen ve věcech, které byly již v řízení správním vyřízeny (§ 5 odst. 2 cit. zák.). Musil proto především vypořádati se s otázkou, jde-li v tomto případě o rozhodnutí konečné, dospěl však k názoru zápornému v této úvaze:

Podle § 7 zák. z 29. února 1920 č. 122 Sb. spory o užití jazyka při soudech, úřadech, ústavech, podnicích a orgánech státních, jakož i při úřadech samosprávných a korporacích veřejných, vyřizují příslušné státní orgány dohlédací jako věci státní správy oddělené od věci, ve které vzešly. Podle čl. 96 odst. 2 jaz. nař. strana, která má za to, že bylo porušeno její jazykové právo, může sobě stěžovati do 15 dnů u státního úřadu, jenž podle příslušných zákonů jest povolán vykonávati přímo dohlédací právo nad orgánem, do jehož opatření si stěžuje, pokud úřadu dohlédacímu také náleží rozhodovati o stížnostech. Podle odst. 3 téhož článku úřad, rozhodující ve sporu jazykovém, nemůže sám vydati vyřízení s právními účinky vyřízení příslušného orgánu (sc. ve věci), zejména prvý výrok zrušiti a nahraditi výrokem jazykově správným. Podle odst. 5 téhož článku do rozhodnutí (sc. dohlédacího úřadu o podané stížnosti jazykové) může si strana stěžovati k úřadu, jenž je nejbližší vyšším úřadem dohlédacím; o řízení a lhůtách platí předpisy pro tyto úřady jinak závazné. Není-li předpisů takových, jest stížnost podati do 15 dnů od doručení rozhodnutí u úřadu, do jehož rozhodnutí jest si stěžováno.

Z uvedených předpisů a v nich se zračící oddělenosti věci od sporu jazykového podává se, že rozhodnutím ve sporu jazykovém podle § 7 jaz. zák. a čl. 96 odst. 2, 4 a 5 jaz. nař. je teprve výrok příslušného úřadu dohlédacího jako I. stolice.

V projednávaném případě předseda okr. zastupitelstva, vykonávaje svoji působnost ve smyslu § 71 ř. vol. a § 4 j. ř., nepřipustil složení slibu v jazyku menšinovém s poukazem na příslušný předpis jazykový a zároveň upozornil na zákonné účinky výhrad a dodatků k slibu. Jde tedy o věc skládání slibu členů okr. zastupitelstva do rukou předsedy, okr. hejtmana, z kteréžto věci vzešel spor o užívání jazyka, takže o takto podané stížnosti ve sporu jazykovém rozhodoval ve smyslu § 7 jaz. zák. a čl. 96 jaz. nař. zem. úřad napadeným rozhodnutím nikoli jako úřad odvolací, nýbrž v první stolici.

Pokud jde pak o opravný prostředek proti rozhodnutí vydanému ve sporu jazykovém ve smyslu shora vymezeném, tedy v daném případě proti rozhodnutí zemského úřadu jako I. stolice, platí podle ustanovení čl. 96 odst. 5 jaz. nař. o řízení a lhůtách předpisy pro tento úřad jinak závazné. Takovým předpisem je ustanovení článku 8 odst. 1 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. ve znění zák. ze 14. července 1927 č. 125 Sb. o organizaci politické správy, který vstoupil v účinnost pro Slov. a Podk. Rus dnem 1. července 1928 a jenž pro projednávaný případ je závazný. Podle toho, pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí (opatření a nálezů) okr. úřadu k zem. úřadu a, rozhoduje-li tento úřad sám v první stolici, lze se odvolati z jeho rozhodnutí (opatření) k příslušnému min. Ježto pak proti rozhodnutí druhu zde

projednávaného opravný prostředek není vyloučen ani předpisy jazykovými (čl. 96 odst. 5 jaz. nař.), ani žádnými jinými předpisy, a jak shora dovozeno, zem. úřad rozhodoval zde sám v první stolici, rozhodnutí jeho není konečným a jest proto tomu odporující poučení o opravném prostředku k rozhodnutí připojené nesprávné. — — —

Č. 11.821.

Jazykové právo: * V předložení cizozemského šeku k obliterování jest spatřovati podání. Obliterování tohoto šeku jest vzhledem k jeho způsobu vyřízení tohoto podání.

(Nález ze dne 30. března 1935 č. 13.975/35.)

Věc: Firma Christian B. & Söhne v A. proti ministerstvu financí (vrch. odb. r. Dr. Kam. Kalousek) o jazykové právo.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Fa Christian B. & Söhne v A. stěžovala si podáním z 29. dubna 1927 na okr. fin. ředitelství v Ch., že berní úřad v A. provádí obliterování cizozemských šeků, jež mu předkládá, jenom českým razítkem, ačkoli jeho působnost se vztahuje na soudní okres s větší než 20% německou menšinou. Presidium zem. fin. ředitelství v Praze rozhodnutím ze 16. ledna 1928 této stížnosti vzhledem k ustanovení odst. 1 čl. 33 jaz. nař. z 3. února 1926 č. 17 Sb. nevyhovělo a min. financí zamítlo nař. rozhodnutím další odvolání.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Žal. úřad, vyřizuje stěžovatelovo odvolání, neuznal správným názor v něm hájený, že ustanovení druhé věty 1. odst. čl. 33 jaz. nař. je nutno vykládati v souvislosti s první větou restriktivně jen na případy obliterace kolků na podáních stran, jež zůstávají v úředních spisech, a nelze ho tedy použít na daný případ, kde jde o obliteraci kolků na šeku, z důvodu, že obliterace kolků nemá v žádném případě povahu vyřízení podání ve smyslu § 2 jaz. zák., ježto neobsahuje žádného projevu (sdělení) úřadu straně, nýbrž jest jen formou mechanického znehodnocení kolků, které se mohlo státi i jiným způsobem bez jakékoli legendy, a že proto není důvodu k restriktivnímu výkladu, jaký dává st. lka ustanovení odst. 1 čl. 33 jaz. nař., které jest i v širším výkladu žal. úřadu kryto šem 1 jaz. zák.

Stížnost, vytýkající nař. rozhodnutí nezákonnost, popírá jak správnost výroku žal. úřadu o povaze obliterace kolků, tak správnost jeho výkladu ustanovení odst. 1 čl. 33 jaz. nař. V ohledu prvním namítá, že předkládání cizozemských šeků úřadu k obliterování použitých kolků je nepochybně podáním, a obliterace kolků že je vlastním vyřízením podání toho, a sice proto, že je předpokladem pro oběh a zhodnocení šeků v obchodním styku. V ohledu druhém namítá, že ustanovení věty 1 odst. 1 čl. 33 jedná jen o presentačním záznamu na spisech a způsob obliterace, normovaný ve větě 2 odst. 1 čl. 33, že se vztahuje jen na